

MINISTERSTWO EDUKACJI NARODOWEJ

**PODSTAWA PROGRAMOWA
KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE**

TAPICER 43 03

Obecnie: 743 [03]

Akceptuję:

Minister Gospodarki

Zatwierdzam:

Minister Edukacji Narodowej

SPIS TREŚCI

	str.
I. ZAŁOŻENIA PROGRAMOWO-ORGANIZACYJNE KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE TAPICER 43 03	
1. Opis kwalifikacji absolwenta	3
1.1 Umiejętności zawodowe, stanowiące kwalifikacje w zawodzie	
1.2. Wymagania psychofizyczne właściwe dla zawodu	
1.3. Przeciwwskazania zdrowotne	
2. Specyficzne wymagania zawodu	5
3. Warunki techniczne	7
4. Warunki kadrowe	10
5. Kształcenie w różnych typach szkół i formach organizacyjnych	10
6. Powiązanie kształcenia zawodowego z kształceniem ogólnym	11
7. Uwagi dotyczące oceniania	12
II. PODZIAŁ GODZIN NA BLOKI PROGRAMOWE	14
III. PODSTAWY PROGRAMOWE KSZTAŁCENIA W BLOKACH PROGRAMOWYCH	15
1. Blok materiałowo-techniczny	15
2. Blok technologiczny	20
3. Blok społeczno-ekonomiczny	24

I. ZAŁOŻENIA PROGRAMOWO-ORGANIZACYJNE KSZTAŁCENIA

1. OPIS KWALIFIKACJI ABSOLWENTA

1.1. Umiejętności zawodowe, stanowiące kwalifikacje w zawodzie

W wyniku kształcenia uczniów (słuchacz) powinien umieć:

- czytać rysunki techniczne i szkice z zakresu tapicerstwa, sporządzać szkice robocze,
- posługiwać się dokumentacją konstrukcyjną i technologiczną,
- korzystać z literatury technicznej, norm i innych źródeł informacji,
- określać i stosować zasady konstrukcji, funkcjonalności i estetyki wyrobów,
- rozróżniać style i typy konstrukcji mebli tapicerowanych,
- rozpoznawać, dobierać i stosować materiały i półfabrykaty do określonego typu mebli, sprzętów i wnętrz,
- oceniać jakość materiałów i półfabrykatów, rozpoznawać i eliminować wady,
- obliczać zapotrzebowanie materiałowe na podstawie dokumentacji konstrukcyjnej i technologicznej wyrobu,
- określać zasady składowania i warunki magazynowania materiałów i półfabrykatów,
- dobierać i stosować narzędzia do określonych operacji technologicznych,
- obsługiwać i konserwować maszyny i urządzenia stosowane w tapicerstwie,
- przygotowywać materiały i półfabrykaty tapicerskie do montażu,
- wykonywać operacje szycia ręcznego i maszynowego,
- wykonywać i montować części tapicerowane różnych typów konstrukcji mebli,
- wykonywać i montować części tapicerowane wyposażenia środków transportu,
- wykonywać i montować części tapicerowane sprzętu sportowego, turystycznego i medycznego,

- wykonywać pomocnicze prace stolarskie i ślusarskie w procesie technologicznym wyrobów tapicerowanych,
- wykonywać prace dekoracyjno-tapicerskie związane z wyposażeniem wnętrz,
- rozpoznawać i eliminować błędy produkcyjne,
- stosować różne metody oceny jakości mebli i innych wyrobów tapicerowanych,
- dokonywać naprawy, renowacji i rekonstrukcji wyrobów tapicerowanych,
- stosować zasady pakowania, magazynowania i transportu wyrobów tapicerowanych,
- organizować stanowisko pracy z uwzględnieniem przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej, zasad ergonomii i ochrony środowiska,
- racjonalnie wykorzystywać materiały, narzędzia, maszyny, urządzenia i energię w procesie pracy,
- stosować przepisy kodeksu pracy,
- udzielać pomocy przedmedycznej osobom poszkodowanym,
- wykonywać kosztorysy prac,
- rozróżniać podstawowe kategorie ekonomiczne i podmioty gospodarki rynkowej,
- interpretować mechanizmy gospodarki rynkowej,
- korzystać z kodeksu pracy,
- oceniać, doskonalić i prezentować własne umiejętności zawodowe.
- stosować procedury związane z podejmowaniem i prowadzeniem działalności gospodarczej.

1.2. Wymagania psychofizyczne właściwe dla zawodu

- zainteresowania techniczne,
- uzdolnienia plastyczne, wyobraźnia przestrzenna,
- spostrzegawczość, zdolność koncentracji, podzielność uwagi,

- sprawność manualna,
- koordynacja wzrokowo-słuchowa, wrażliwość dotykowa,
- dokładność, obowiązkowość, wytrwałość i cierpliwość,
- zdolność do współdziałania i współpracy w zespole,
- odporność na warunki środowiska pracy,

1.3. Przeciwwskazania zdrowotne

- ograniczona sprawność ruchowa, szczególnie kończyn górnych,
- wady wzroku nie poddające się korekcji, widzenie jednooczne, nieprawidłowe widzenie barw, daltonizm,
- wady i schorzenia układu kostnego (skrzywienie kręgosłupa), zmiany reumatyczne,
- przewlekłe choroby skóry,
- zaburzenia równowagi i świadomości, epilepsja,
- przewlekłe choroby układu oddechowego,
- zaburzenia układu krążenia, wady serca, nadciśnienie tętnicze, żylaki kończyn dolnych,
- znaczne osłabienie słuchu.

O przydatności do wykonywania zawodu decyduje uprawniony lekarz.

2. SPECYFICZNE WYMAGANIA ZAWODU

Kształcenie w zawodzie tapicer powinno odpowiadać zarówno wymaganiom produkcji przemysłowej jak i działalności usługowo-rzemieślniczej.

Absolwent szkoły kształcącej w zawodzie tapicer powinien być przygotowany do wykonywania zadań:

- 1) tapicerowanie mebli o różnym stopniu konstrukcyjnej złożoności części tapicerowanych,
- 2) tapicerowanie wyrobów i elementów wyposażenia środków transportu,

- 3) wykonywanie części tapicerowanych sprzętu sportowego, turystycznego i medycznego,
- 4) wykonywanie prac dekoratorsko-tapicerskich związanych z wyposażeniem wnętrz,
- 5) naprawianie, renowacja i rekonstrukcja części tapicerowanych mebli, środków transportu, sprzętu sportowego, turystycznego i medycznego.

Absolwent szkoły kształcącej w zawodzie tapicer może być zatrudniony w zakładach produkujących i naprawiających wyroby tapicerowane oraz prowadzących prace dekoratorsko-tapicerskie na stanowiskach pracy:

- przygotowania, trasowania i rozkroju materiałów tapicerskich,
- wykonywania operacji szycia i przeszywania,
- wykonywania części tapicerowanych i ich montażu w wyrobach tapicerowanych, stosowania różnych technik łączenia materiałów i warstw,
- renowacji i rekonstrukcji podzespołów i zespołów tapicerowanych,
- kompletowania, pakowania, magazynowania i wysyłki.

W wyniku analizy zakresu umiejętności zawodowych, stanowiących kwalifikacje w zawodzie wyodrębniono bloki programowe:

- blok materiałowo-techniczny,
- blok technologiczny,
- blok społeczno-ekonomiczny.

Za kryterium wyodrębnienia bloków programowych przyjęto podział zakresu pracy obejmujący:

- 1) czytanie rysunków technicznych, ocenę i zastosowanie materiałów i półfabrykatów produkcyjnych, narzędzi, maszyn i urządzeń,
- 2) prowadzenie procesów wytwórczych,

3) stosowanie zasad bezpieczeństwa i higieny pracy, ekologii oraz podstaw ekonomii i gospodarki rynkowej.

Ważnym elementem procesu kształcenia w zawodzie tapicer jest ścisła współpraca szkoły z zakładami pracy o wysokim poziomie technicznym i organizacyjnym. Współpraca ta realizowana w różnych formach powinna być ukierunkowana na zapoznanie uczniów z nowoczesnymi konstrukcjami, technologiami, maszynami i urządzeniami oraz organizacją pracy.

3. WARUNKI TECHNICZNE

Dla właściwej realizacji kształcenia w zawodzie, w szkole powinny być zorganizowane pracownie: rysunku zawodowego, materiałoznawstwa, maszyn i urządzeń, technologii oraz warsztaty szkolne.

Pracownie powinny być wyposażone w techniczne środki nauczania jak: rzutnik pisma i przezroczy, telewizor, magnetowid, projektor filmowy, komputer z oprogramowaniem oraz podręczna biblioteka.

Podstawowe wyposażenie pracowni

Pracownia rysunku zawodowego

- stanowiska kreślarskie (dla każdego ucznia) z zestawami przyrządów i materiałów
- modele rzutni, figur i brył geometrycznych,
- modele części, podzespołów, zespołów oraz wyrobów tapicerowanych,
- modele połączeń stolarskich,
- modele podstawowych typów konstrukcji wyrobów tapicerowanych,
- wzorcowe rysunki złożeniowe i wykonawcze wyrobów,
- okucia i akcesoria,
- zestawy barw,
- plansze, przezrocza, foliogramy - rzuty aksonometryczne, przekroje, wymiarowanie, zasady szkicowania,

- zestawy norm,
- katalogi, prospekty wyrobów i akcesoriów.

Pracownia materiałoznawstwa

- próbki materiałów pokryciowych (tkaniny, przędziny, dzianiny, tkaniny laminowane, materiały skóropodobne, skóry naturalne),
- próbki przędzy i nici,
- próbki materiałów i półfabrykatów włóknistych,
- próbki tworzyw sztucznych,
- próbki taśm tapicerskich i wyrobów plecionych,
- próbki ważniejszych gatunków drewna oraz drewna z wadami,
- próbki tworzyw drzewnych,
- eksponaty sprężyn i formatek sprężynowych,
- eksponaty okuć, łączników metalowych, akcesoriów,
- zestaw norm,
- narzędzia i przyrządy kontrolno-pomiarowe do oceny materiałów
- katalogi i prospekty materiałów,
- tablice poglądowe, foliogramy, wykresy, schematy.

Pracownia maszyn i urządzeń

- modele maszyn i urządzeń, elementów, przekrojów,
- narzędzia do obróbki ręcznej i maszynowej,
- plansze - części maszyn i urządzeń, schematy kinematyczne maszyn i urządzeń,
- katalogi narzędzi, maszyn i urządzeń,
- prospekty i inne materiały informacyjne firm produkujących narzędzia, oprzyrządowanie, maszyny i urządzenia,

- przepisy bezpieczeństwa i higieny pracy dotyczące eksploatacji maszyn i urządzeń,
- instrukcje obsługi i konserwacji maszyn i urządzeń.

Pracownia technologii

- stanowiska do prowadzenia ćwiczeń,
- plansze, przezrocza, filmy dydaktyczne ilustrujące procesy technologiczne,
- modele i przekroje wyrobów oraz części składowych,
- instrukcje technologiczne i stanowiskowe,
- katalogi wyrobów,
- zestaw obowiązujących norm.

W warsztatach szkolnych powinny być zorganizowane i wyposażone:

- działy i stanowiska pracy: - przygotowania produkcji, trasowania i rozkroju materiałów tapicerskich, szycia i przeszywania ręcznego i maszynowego, wykonywania podzespołów i zespołów tapicerowanych, pomocniczych prac stolarskich i ślusarskich, montażu wyrobów, kontroli jakości materiałów, wyrobów i procesów technologicznych,
- sale instruktażowe,

Kształcenie praktyczne może być realizowane także w wydzielonych warsztatach szkoleniowych zakładów pracy, prowadzących produkcję na wysokim poziomie technicznym, technologicznym i organizacyjnym.

Zarówno warsztaty szkolne jak i warsztaty szkoleniowe zakładów pracy mają spełniać głównie funkcję dydaktyczną.

4. WARUNKI KADROWE

Kształcenie zawodowe powinni prowadzić nauczyciele posiadający wyższe kierunkowe wykształcenie techniczne oraz przygotowanie pedagogiczne zgodnie

z rozporządzeniem Ministra Edukacji Narodowej z dnia 10 października 1991 r. w sprawie szczegółowych kwalifikacji wymaganych od nauczycieli oraz określania szkół i wypadków, w których można zatrudnić nauczycieli nie mających wyższego wykształcenia (Dz. U. Nr 98, poz. 333 oraz z 1994 r. Nr 5 poz. 19 i Nr 109 poz. 521).

Dla zapewnienia prawidłowego procesu kształcenia w zawodzie tapicer szkoła powinna pozyskać nauczycieli specjalistów z zakresu: materiałoznawstwa, technologii tapicerstwa, maszyn i urządzeń do produkcji wyrobów oraz organizacji i ekonomiki pracy.

5. KSZTAŁCENIE W RÓŻNYCH TYPACH SZKÓŁ I FORMACH ORGANIZACYJNYCH

Zgodnie z Klasyfikacją Zawodów Szkolnictwa Zawodowego z 1993 r. kształcenie młodzieży i dorosłych w zawodzie tapicer może być realizowane w następujących typach szkół:

- szkoła zasadnicza (3-letnia) na podbudowie programowej szkoły podstawowej,
- liceum zawodowe (4-letnia szkoła średnia zawodowa) na podbudowie programowej szkoły podstawowej.

Kształcenie dorosłych może odbywać się w formie stacjonarnej i zaocznej.

W szkole zasadniczej kształcenie praktyczne obejmuje zajęcia praktyczne, w liceum zawodowym - zajęcia praktyczne i praktykę zawodową. Uczniowie (słuchacze) kończący naukę w szkole zasadniczej lub liceum zawodowym powinni opanować umiejętności zawodowe określone w opisie kwalifikacji. Absolwenci szkół uzyskują tytuł robotnika wykwalifikowanego w zawodzie tapicer. Uczniowie liceum zawodowego po złożeniu egzaminu dojrzałości uzyskują możliwość ubiegania się wstęp na wyższe uczelnie.

Punktem wyjścia do opracowania planów i programów nauczania dla zawodu są umiejętności i treści kształcenia zawarte w blokach programowych podstawy programowej.

Realizacja procesu kształcenia w szkołach dla dorosłych (szczególnie w formie zaocznej) powinna przebiegać w odmienny sposób niż w szkołach dla młodzieży. Na zajęciach należy stosować metody nauczania ukierunkowane na samokształcenie słuchaczy, zwrócić szczególną uwagę na kształtowanie umiejętności praktycznych, realizację tematyki trudnej do samodzielnego opanowania, wymagających korzystania ze szkolnych środków dydaktycznych i urządzeń technicznych.

6. POWIĄZANIE KSZTAŁCENIA ZAWODOWEGO Z KSZTAŁCENIEM OGÓLNYM

W procesie dydaktyczno-wychowawczym powinna występować korelacja pomiędzy treściami i umiejętnościami kształcenia zawodowego i ogólnokształcącego dotycząca głównie przedmiotów: język polski, matematyka, fizyka, chemia, ochrona i kształtowanie środowiska.

W realizacji programów wymienionych przedmiotów ogólnokształcących należy zwrócić uwagę na zagadnienia, które umożliwią efektywną realizację tematyki zawodowej.

W realizacji programu nauczania języka polskiego należy zwrócić szczególną uwagę na kształtowanie umiejętności komunikowania się, formułowania pism i dokumentów stanowiących podstawę do kształtowania poprawnych kontaktów interpersonalnych w środowisku pracy.

Realizacja programu matematyki powinna zapewnić uczniom sprawne stosowanie różnych technik obliczeniowych.

Umiejętności z zakresu fizyki i chemii powinny stanowić podbudowę do realizacji programu materiałoznawstwa, technologii, maszyn i urządzeń.

Realizacja programu - elementy informatyki w liceum zawodowym powinna być skorelowana z tematyką rysunku technicznego dotyczyć zastosowania technik komputerowych do wykonywania rysunku technicznego, projektowania wyrobów i procesów technologicznych.

7. UWAGI DOTYCZĄCE OCENIANIA

Podstawowe założenia:

- Ocena powinna być jawna, obiektywna, uzasadniona i mobilizująca.
- Sprawdzanie i ocenianie osiągnięć ucznia powinno odbywać się w ciągu całego procesu kształcenia.
- Warunkiem poprawnego oceniania umiejętności ucznia jest dokładna analiza celów i treści kształcenia stanowiąca podstawę do opracowania narzędzi pomiaru dydaktycznego. Analizę należy przeprowadzić przed podjęciem procesu kształcenia.
- Proces oceniania powinien obejmować:
 - diagnozę stanu wiedzy i umiejętności ucznia,
 - określanie postępów ucznia w toku realizacji celów i treści kształcenia,
 - sprawdzanie poziomu wiedzy i umiejętności oraz ich zgodności z założonymi celami kształcenia.
- W procesie dydaktyczno-wychowawczym należy prowadzić badania osiągnięć uczniów:
 - wstępne (diagnostyczne),
 - bieżące (formatywne),
 - końcowe (sumatywne).
- Podstawą do uzyskania ocen pozytywnych jest osiągnięcie poziomu trzeciego i czwartego poziomu taksonomii celów kształcenia - stosowanie wiadomości i umiejętności w sytuacjach typowych i problemowych. Dla każdej oceny należy określić wymagania podstawowe, rozszerzające i dopełniające.
- W ocenie umiejętności praktycznych należy brać pod uwagę takie elementy, jak: jakość pracy, dokładność, czas, kolejność realizowanych operacji, złożoność zadań, samodzielność wykonania.

- Końcową ocenę poziomu wiadomości i umiejętności zawodowych ucznia ustala się na podstawie egzaminu z nauki zawodu.

II. PODZIAŁ GODZIN NA BLOKI PROGRAMOWE

Lp.	Nazwa bloku programowego	Minimalna liczba godzin w cyklu kształcenia w % ^{*)}
1.	Materiałowo-techniczny	30
2.	Technologiczny	40
3.	Spółeczno-ekonomiczny	10
	Razem	80 ^{**)}

- ^{*)} Podział godzin na bloki programowe dotyczy zarówno kształcenia młodzieży jak i dorosłych (w formie stacjonarnej i zaocznej).
- ^{**)} 20% godzin pozostaje do dyspozycji autorów programów na dostosowanie kształcenia do potrzeb lokalnego rynku pracy.

III. PODSTAWY PROGRAMOWE KSZTAŁCENIA

W BLOKACH PROGRAMOWYCH

BLOK MATERIAŁOWO-TECHNICZNY

1. CELE KSZTAŁCENIA

Uczeń (słuchacz) w wyniku kształcenia powinien umieć:

- stosować ogólne zasady wykonywania rysunków technicznych,

- stosować zasady rzutowania, wymiarowania i wykonywania widoków, przekrojów i kładów,
- czytać i wykonywać rysunki techniczne wyrobów, podzespołów i elementów,
- czytać i stosować uproszczenia rysunkowe,
- sporządzać szkice wyrobów, podzespołów i elementów,
- stosować zasady kolorystyki,
- określać rolę i znaczenie normalizacji w rysunku zawodowym,
- wykonywać rysunki pogładowe (przestrzenne),
- stosować oznaczenia graficzne dla materiałów używanych w meblarstwie,
- sporządzać opisy techniczne i określać warunki wykonania tapicerowanych części wyrobów,
- określać czynniki wpływające na konstrukcję wyrobu,
- stosować zasady funkcjonalności i estetyki wyrobu,
- rozróżniać style mebli tapicerowanych,
- rozpoznawać, charakteryzować oraz klasyfikować materiały i półfabrykaty ze względu na jakość i przeznaczenie,
- określać wymagania techniczne dla materiałów i półfabrykatów,
- określać i stosować zasady prawidłowej gospodarki materiałami,
- wykonywać pomiary, obliczać zapotrzebowanie materiałów podstawowych i pomocniczych,
- dokonywać składowania materiałów i półfabrykatów według określonych zasad,
- rozpoznawać, charakteryzować oraz dokonywać klasyfikacji maszyn, urządzeń i narzędzi,
- określać zasady działania i przygotowania do pracy maszyn i narzędzi,
- rozróżniać i dobierać narzędzia do ręcznych prac tapicerskich,

- rozróżniać i dobierać narzędzia do maszyn stosowanych w tapicerstwie,
- rozróżniać zespoły maszyn, urządzeń i narzędzi zmechanizowanych, określać ich przeznaczenie i zadania,
- dobierać i określać zasady przygotowania i mocowania narzędzi w zespołach roboczych,
- dobierać maszyny i urządzenia do określonych operacji technologicznych,
- dobierać parametry obróbcze,
- posługiwać się pojęciami z zakresu maszynoznawstwa,
- oceniać stan techniczny maszyn, urządzeń i narzędzi,
- określać stopień zużycia narzędzi roboczych,
- kontrolować parametry pracy urządzeń, maszyn i narzędzi zmechanizowanych,
- określać zasady konserwacji maszyn, urządzeń i narzędzi,
- określać zasady bezpiecznej obsługi maszyn i narzędzi.

2. TREŚCI KSZTAŁCENIA (DZIAŁY PROGRAMOWE)

- Zasady wykonywania rysunku technicznego.
- Konstrukcje geometryczne.
- Rysunek poglądowy (przestrzenny).
- Rzutowanie prostokątne.
- Widoki, przekroje techniczne i kłady.
- Wymiarowanie.
- Rysunek techniczny wyrobów, podzespołów i elementów.
- Uproszczenia rysunkowe.
- Rysunek szkicowy.
- Podstawy kolorystyki.
- Dokumentacja projektowa wyrobów tapicerowanych.

- Podział i charakterystyka wyrobów tapicerowanych.
- Konstrukcje wyrobów tapicerowanych.
- Meble tapicerowane stylowe.
- Materiały włókniste.
- Przędza i nici.
- Materiały pokryciowe.
- Materiały i półfabrykaty wyściełające włókniste.
- Tworzywa sztuczne i wyroby z tworzyw.
- Taśmy tapicerskie i wyroby plecione.
- Drewno, materiały i tworzywa drewnopochodne.
- Kleje.
- Metale i wyroby metalowe.
- Gospodarka materiałami.
- Podstawy maszynoznawstwa.
- Narzędzia ręczne i przybory.
- Maszyny, urządzenia i narzędzia do rozkroju materiałów tapicerskich.
- Maszyny do szycia i przesywania.
- Maszyny i urządzenia do mocowania.
- Maszyny i urządzenia do wytwarzania sprężyn i formatek sprężynowych.
- Zgrzewarki do tworzyw.
- Maszyny i urządzenia specjalne.
- Środki i urządzenia transportowe.
- Konserwacja maszyn i urządzeń.

3. ZALECENIA DOTYCZĄCE OCENIANIA

Podstawowe kryteria oceny poziomu i zakresu umiejętności ucznia dotyczą:

- czytania i wykonywania rysunków elementów, podzespołów, zespołów i wyrobów,
- rozróżniania i dobierania materiałów podstawowych i pomocniczych oraz półfabrykatów do wytwarzania określonych wyrobów,
- określania właściwości oraz jakości materiałów i półfabrykatów,
- określania sprawności i przygotowania do pracy maszyn, urządzeń i narzędzi,
- dobierania i mocowania narzędzi roboczych do określonych operacji technologicznych,
- rozróżniania konstrukcji wyrobów tapicerowanych oraz określania wymagań projektowo - konstrukcyjnych dla wyrobów tapicerowanych,
- stosowania obowiązujących norm,
- ustalania zapotrzebowania materiałów podstawowych i pomocniczych.

Ocenę można prowadzić w formie:

- sprawdzianów ustnych (pytania problemowe, zadania do rozwiązania),
- sprawdzianów pisemnych: (testy osiągnięć szkolnych z zastosowaniem zadań otwartych i zamkniętych, opisy, sporządzanie szkiców, schematów, rysunków).
- sprawdzianów praktycznych (zadania do wykonania w naturalnych i symulowanych warunkach pracy).

BLOK TECHNOLOGICZNY

1. CELE KSZTAŁCENIA

Uczeń (słuchacz) w wyniku kształcenia powinien umieć:

- rozpoznawać rodzaje wyrobów tapicerowanych, dokonywać ich charakterystyki konstrukcyjno-materiałowej związanej z funkcją i przeznaczeniem,

- przygotowywać materiały i półfabrykaty do wykonywania części tapicerowanych o różnym stopniu złożoności konstrukcyjno-materiałowej,
- wykonywać części tapicerowane z różnych materiałów i o zróżnicowanej konstrukcji wyrobu,
- określać i stosować zasady i techniki rozkroju materiałów w zależności od ich rodzaju i przeznaczenia,
- wykonywać i stosować szablony,
- wycinać ręcznie i maszynowo elementy części tapicerowanych wyrobu zgodnie z obowiązującymi zasadami,
- oznaczać i kompletować wycięte elementy,
- dobierać narzędzia i przybory do szycia ręcznego i maszynowego,
- wykonywać ściegi ręcznie i maszynowo,
- określać sposoby i metody łączenia elementów w tapicerowanych częściach wyrobów,
- wykonywać różnego rodzaju podłoża w oparciu o ramy drewniane i szkielety metalowe,
- przygotowywać do pracy i obsługiwać maszyny i narzędzia zmechanizowane,
- prowadzić konserwacje maszyn i narzędzi,
- stosować metody i techniki wykończania części tapicerowanych wyrobu,
- wykonywać meble tapicerowane stylowe,
- wykonywać prace dekoratorskie,
- wykonywać prace stolarsko-ślusarskie,
- stosować techniki łączenia materiałów w półfabrykatakach, częściach i elementach tapicerowanych środków transportu,

- montować wyroby oraz mocować części tapicerowane wyposażenia wewnątrz środków transportu,
- określać kolejność wykonywania operacji przy produkcji części tapicerowanych różnych wyrobów,
- przestrzegać parametrów techniczno-technologicznych dla określonych operacji,
- stosować w procesie technologicznym dokumentację konstrukcyjno-technologiczną dla wyrobu,
- dokonywać ilościowego i jakościowego odbioru podzespołów i zespołów wyrobów tapicerowanych,
- rozróżniać rodzaje norm i posługiwać się nimi w toku procesu technologicznego,
- rozpoznawać i określać przyczyny powstawania błędów produkcyjnych oraz sposoby ich eliminowania,
- określać zasady oceny jakości procesów wytwarzania tapicerowanych części wyrobów,
- klasyfikować wyroby pod względem jakości,
- rozpoznawać, oceniać i ustalać zakres napraw i renowacji wyrobu,
- dobierać materiały i techniki wykonania napraw wyrobów,
- określać sposoby wykorzystania odpadów produkcyjnych,
- stosować zasady i warunki odbioru wyrobów tapicerowanych,
- stosować wymagane sposoby pakowania, magazynowania i zabezpieczania wyrobów w środkach transportu,
- określać zasady normowania materiałów i czasu pracy,
- obliczać koszty produkcji, napraw i renowacji wyrobów,
- określać zasady gospodarki energią elektryczną i ciepłą,
- dobierać wyposażenie stanowiska pracy do wykonywanego wyrobu,

- określać tendencje rozwoju tapicerstwa,
- organizować stanowisko pracy zgodnie z zadaniami produkcyjnymi,
- stosować zasady bezpieczeństwa i higieny pracy, ergonomii i ochrony środowiska,
- korzystać z literatury zawodowej.

2. TREŚCI KSZTAŁCENIA (DZIAŁY PROGRAMOWE)

- Fazy procesu technologicznego wyrobów tapicerowanych.
- Przygotowanie materiałów i półfabrykatów tapicerskich.
- Ściegi tapicerskie, szycie ręczne i maszynowe.
- Wykonywanie podłoży.
- Metody tapicerowania mebli.
- Technologia tapicerowania wyrobów i wyposażenia środków transportu.
- Zasady tapicerowania mebli stylowych.
- Tapicerowanie sprzętu sportowego, turystycznego i medycznego.
- Podstawy prac dekoratorskich.
- Zasady organizacji i przygotowywania produkcji.
- Naprawa i renowacja wyrobów tapicerowanych.
- Podstawy technologii prac stolarsko-ślusarskich.
- Dokumentacja konstrukcyjna i technologiczna.
- Ocena jakości procesów technologicznych i wyrobów tapicerowanych.
- Pakowanie, magazynowanie i transport wyrobów.
- Koszty produkcji wyrobów i usług.
- Kierunki rozwoju techniczno-technologicznego w tapicerstwie.

3. ZALECENIA DOTYCZĄCE OCENIANIA

Podstawowe kryteria oceny poziomu umiejętności ucznia dotyczą:

- dobierania operacji technologicznych do wykonywania elementów i wyrobów tapicerowanych,
- dobierania parametrów do określonego rozwiązania technologicznego,
- posługiwania się dokumentacją konstrukcyjno-technologiczną,
- określania jakości wykonywanych operacji technologicznych,
- posługiwania się narzędziami, maszynami i urządzeniami,
- posługiwania się poprawną terminologią zawodową.

Ocenę można prowadzić w formie:

- sprawdzianów ustnych (pytania problemowe, zadania do rozwiązania),
- sprawdzianów pisemnych (testy osiągnięć szkolnych z zastosowaniem zadań otwartych i zamkniętych, opisy, sporządzanie projektów procesów technologicznych),
- sprawdzianów praktycznych w warunkach rzeczywistych i symulowanych (prowadzenie obserwacji pracy uczniów).

BLOK SPOŁECZNO-EKONOMICZNY

1. CELE KSZTAŁCENIA

Uczeń (słuchacz) w wyniku kształcenia powinien umieć:

- interpretować i stosować przepisy bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej i ochrony środowiska,
- stosować zasady ergonomii na stanowisku pracy,
- określać i rozpoznawać źródła zagrożeń wypadkowych i pożarowych,
- określać wpływ szkodliwych czynników związanych z produkcją na środowisko,
- udzielać pomocy przedlekarskiej osobom poszkodowanym,
- korzystać z kodeksu pracy, przysługujących praw i obowiązków,
- sporządzać umowy o pracę,
- posługiwać się podstawowymi pojęciami i kategoriami ekonomicznymi,
- rozróżniać i klasyfikować podmioty gospodarcze według formy prawnej,
- określać i interpretować typowe mechanizmy rynkowe,
- korzystać ze źródeł wiedzy ekonomicznej i prawnej,
- podejmować działania związane z poszukiwaniem pracy, prezentować własne umiejętności,
- określać systemy zarządzania i czynniki wpływające na strukturę organizacyjną podmiotu gospodarczego,
- rozpoznawać lokalny rynek pracy w celu podjęcia działalności gospodarczej,
- stosować procedury związane z podejmowaniem i prowadzeniem działalności gospodarczej,
- opracować koncepcję zarządzania własną firmą,
- wypełniać deklaracje podatkowe i ubezpieczeniowe,

- sporządzać kalkulację wytwarzania wyrobów,
- określać relacje między popytem, podażą i ceną,
- określać rolę marketingu w gospodarce rynkowej.

2. TREŚCI KSZTAŁCENIA (DZIAŁY PROGRAMOWE)

- Bezpieczeństwo i higiena pracy, ergonomia.
- Ochrona środowiska naturalnego.
- Zagrożenia występujące w środowisku pracy.
- Prawo pracy.
- Podstawowe pojęcia i kategorie ekonomiczne.
- Gospodarka rynkowa.
- Klasyfikacja i struktura organizacyjna podmiotu gospodarczego.
- Podejmowanie działalności gospodarczej.
- Organizacja i zarządzanie przedsiębiorstwem.
- Marketing w gospodarce rynkowej.

3. ZALECENIA DOTYCZĄCE OCENIANIA.

Podstawowe kryteria oceny poziomu umiejętności ucznia dotyczą:

- organizowania stanowiska pracy z uwzględnieniem zasad, przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej, ergonomii i ochrony środowiska,
- określania sposobów eliminowania zagrożeń w zakładzie pracy,
- posługiwania się pojęciami i kategoriami ekonomicznymi,
- stosowania podstaw wiedzy ekonomicznej do wyjaśniania zjawisk społecznych i gospodarczych,
- posługiwania się poprawną terminologią ekonomiczną oraz dotyczącą bezpieczeństwa, higieny pracy i ergonomii.

Ocenę można prowadzić w formie:

- sprawdzianów ustnych (pytania problemowe, zadania do rozwiązania),
- sprawdzianów pisemnych (testy osiągnięć szkolnych z zastosowaniem zadań otwartych i zamkniętych, opisy),
- sprawdzianów praktycznych (zadania do realizacji w warunkach rzeczywistych i symulowanych).